

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਤਿਹੱਤਰ

ਪਾਪਾਈ ਛਾਵਾਂ: "ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਪੋਪ" ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼

Jeff Pippenger

2024-04-03

Hitler's Pope ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਲੇਖਕ ਜੌਨ ਕੌਰਨਵੈਲ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪੋਪ ਦੀ ਕਥਾ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਅਤੇ ਪੋਪ ਪਾਇਅਸ IX ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਾਇਅਸ IX ਇੱਕ ਨਨ ਦੇ ਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਇਕੱਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪੋਪ ਦਾ ਦਾਦਾ ਸੀ। ਕੌਰਨਵੈਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਘਟਿਸ਼ਠ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪੋਪ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ-ਕੇਂਦਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਪਾਇਅਸ IX ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਰਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਹ ਸਰਵੇਖਣ ਬੇਹੱਦ ਜਾਣਕਾਰੀਪੂਰਨ ਹੈ।

ਪਾਪਾਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਤਦ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਗਿਆਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪੋਪ ਗ੍ਰਿਗੋਰੀ ਸੱਤਵੇਂ ਨੇ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਕਰੇਗੀ, ਧਰਮਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਪਰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਸਬੂਤ ਸੰਲਗਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਅਹੰਕਾਰੀ ਧਰਮਾਧਿਪਤੀ ਨੇ ਸਮਰਾਟਾਂ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਉਹ ਸੁਣਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਭ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

"ਇਸ ਅਭੁਲਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਦੇ ਜ਼ਾਲਿਮ ਸੁਭਾਉ ਦਾ ਇੱਕ ਚੋਖਾ ਉਦਾਹਰਨ ਉਸ ਦੇ ਜਰਮਨ ਸਮਰਾਟ ਹੈਨਰੀ ਚੌਥੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਰਤਾਅ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੋਪ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੋਪ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭੈਬੀਤ ਹੋ ਕੇ, ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਰੋਮ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰਨਾ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਸਮਝਿਆ। ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕੜਾਕੇ ਦੀ ਸਰਦੀ ਵਿੱਚ ਐਲਪਸ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੋਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਉੱਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਗ੍ਰੇਗਰੀ ਹਟ ਕੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਅੰਗਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਸਰਦੀ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਠੰਢ ਵਿੱਚ, ਸਿਰ ਨੰਗਾ ਅਤੇ ਪੈਰ ਨੰਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਇਆਨੀਆ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੋਪ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਉਪਵਾਸ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਪਾਪ-ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਨਾ ਰਿਹਾ, ਤਦ ਤੱਕ ਉਸ ਮਹਾਂਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਰਾਜਸੀ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਾਜਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੋਪ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਗਰੀ, ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਉਨਮੱਦ ਹੋ ਕੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਫਿਰਿਆ ਕਿ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਘਮੰਡ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਲਿਆਉਣਾ ਉਸ ਦਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ।" *The Great Controversy*, 57.

ਗ੍ਰੇਗਰੀ ਸੱਤਵਾਂ "ਅਭ੍ਰਾਂਤਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਕ" ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਹਾਸਿਆਸਪਦ ਦਾਅਵਾ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਸਿੱਧਾਂਤ (ਡੌਗਮਾ) ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਪਾਇਅਸ ਨੌਵੇਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵੈਟੀਕਨ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁਰਖਤਾਪੂਰਨ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਿੱਧਾਂਤ 18 ਜੁਲਾਈ, 1870 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਲੀ-ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ-ਦਿਵਸ ਤੋਂ ਠੀਕ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ।

ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਾਇਅਸ IX ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵੈਟੀਕਨ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਭੂਲਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਜੜੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਪੋਪ ਬਾਈਬਲੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪਾਈ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਸ਼ਾਨਾਬੱਧ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਤ: ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੇ ਯੂਰਪੀ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਰਾਜਕਾਰੀ ਸੰਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਰਾਜਤੰਤਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਜਗਾਈ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦੀ ਵਿਦਰੋਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਅਸ IX ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰੋਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। "ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦ," ਜੋ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਾਇਅਸ IX ਦਾ ਘੋਰ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਚੂਕਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਲਈ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੋਪ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਹਰ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1798 ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ (ਨਾਸ਼ਟਿਕ ਫ਼ਰਾਂਸ) ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਨੂੰ ਉਹ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦਿੱਤਾ।

ਪਾਇਅਸ ਨੌਵੇਂ ਦੀ ਅਭੂਲਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਯੁੱਧ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ 1869 ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਪਾਇਅਸ ਨੌਵੇਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵੈਟੀਕਨ ਕੌਂਸਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੈਟੀਕਨ 1 ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪੋਪ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਸਭ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 533 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਵੈਟੀਕਨ ਕੌਂਸਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ Vatican II ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 1962 ਤੋਂ 1965 ਤੱਕ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਲ ਪੱਥਰ ਸਮਾਨ ਘਟਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਰਵਭੌਮਿਕ ਕੌਂਸਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਕੌਂਸਲ ਪੋਪ ਜੌਨ XXIII ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1963 ਵਿੱਚ ਜੌਨ XXIII ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੋਪ ਪੌਲ VI ਦੇ ਪੋਪਤਵ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੌਂਸਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੋਪ ਦੀ "ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਪੋਪ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸਰਵੋਚ ਸ਼ਾਸਕ, ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਡੋਗਮਿਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਰਨ, ਸਿੱਧਾਂਤਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਪੂਰਣ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅਭੁੱਤਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਪੋਪ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ, ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕੁਮੈਨਿਕਲ ਇਕਾਈ ਵੱਲ ਮੋੜਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਨ। ਰੁੜੀਵਾਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਭਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦੂਜੀ ਸਭਾ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਧੜੇ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਰਹੱਸਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਯਥਾਰਥ ਅਭਿਵਿਆਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਵਰਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਇਅਸ IX ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਦੇ "ਚਿੱਟਾ ਪੋਪ," ਕਦੇ "ਚੰਗਾ ਪੋਪ," ਜਾਂ "ਚੰਗਾ ਬਿਸ਼ਪ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਦੀ, ਜੋ ਵੈਟੀਕਨ ॥ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ "ਕਾਲਾ ਪੇਪ," ਜਾਂ "ਮੰਦਾ ਪੇਪ," ਜਾਂ "ਮੰਦਾ ਬਿਸ਼ਪ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇ ਫਾਤਿਮਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਧਾਮ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੈਦਲ ਰਸਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਾਲੇ ਪੇਪ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਿੱਟੇ ਪੇਪ ਦੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਉਹ ਬਣਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਪੇਪ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦ (ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਸਰਵੋਚਤਾ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਗੂੰਥੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਇੱਕ ਸੁਪ੍ਰੀਮੈਨਿਟ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਉੱਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੇਪ ਨੇ ਹਿਟਲਰ, ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਲੋਕਾਸਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ਭਾਗੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੌਰਨਵੈੱਲ ਪਾਇਅਸ ਬਾਰਹਵੇਂ ਦੇ ਦਾਦੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੈਟੀਕਨ ਪਹਿਲੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਸੀ, ਤਦ ਦੱਖਣ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਨਵਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ "ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ" ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਇਟਲੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਇਟਾਲੀਅਨਾਂ ਨੇ ਪਾਇਅਸ ਨੌਵੇਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਇਕ ਸੌ ਦੱਸ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਵੈਟਿਕਨ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਸਕਿਆ, ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡਾਂ—ਬਦਨਾਮ ਯਹੂਦੀ ਬੈਂਕਰਾਂ—ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹੀ। ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਹੋਲੋਕਾਸਟ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸਾਠਗਾਂਠ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਲੀਬੀਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮੂਲਭੂਤ ਸਮਝ ਲੇੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਨਸਲਵਾਦ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਵੱਈਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਸਲਵਾਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਟਲਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਕਾਰਣ ਘ੍ਰਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕੋ ਹੀ ਗੱਲ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਹੈ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਸਥਾ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਯੋਗ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਅੱਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜੋ "ghetto" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਬਹੁਤਰੇ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਜਰਝਰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਪਰ "ghetto" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸੀ—ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਵੇਨਿਸ, ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ—ਜਿੱਥੇ ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦੌਰਾਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ghetto 1516 ਵਿੱਚ ਵੇਨਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਵੇਨਿਸ ਗਣਰਾਜ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ "geto nuovo" (new foundry) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ghetto ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦੌਰਾਨ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਸੰਬੰਧੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਪੇਸ਼ੇ ਅਪਣਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਭ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈਆਂ ਸਨ।

ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਪਰੰਪਰਾ ਸੀ ਕਿ ਖ੍ਰਿਸਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੂਦ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਯਹੂਦੀ ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਦੇਣਾ ਉਹਨਾਂ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ। ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਵਰਗੇ ਯਹੂਦੀ ਬੈਂਕਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਪੇਸ਼ੇ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਰਾ-ਬਦਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਪਾਇਅਸ ਨੌਵਾਂ ਨੂੰ ਵੈਟੀਕਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ, ਤਾਂ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਖਿੜ ਇਸ ਲੋੜ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੱਧ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਨ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲ ਰੁਝਾਣਾ ਪਿਆ।

ਰੋਮ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਇਅਸ IX ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਿਸਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇ ਧੜੇ ਉਹ ਸਨ: ਇੱਕ ਉਹ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਭੇਗ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹਕਦਾਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਹ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਦਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਾਇਅਸ IX ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੈਟੀਕਨ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਇਆ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਬਾਸਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਈ। ਆਪਣੇ ਨਿਰਬਾਸਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਘੋਟੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਘੋਟੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਹਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਰ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ਪੋਪ ਪਾਇਅਸ IX ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਮਾਰਕਾਂਤੋਨਿਓ ਪਾਚੋਲੀ ਸੀ, ਜੋ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਪੋਪ ਦਾ ਦਾਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸੀ ਜੋ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਉਸੇ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪੋਤਾ ਵੀ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਪੋਪ ਬਣਿਆ। ਪੁਸਤਕ ਜਦੋਂ ਯੂਜੇਨਿਓ ਪਾਚੋਲੀ ਦੇ ਦਾਦੇ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਪਨ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਚੋਲੀ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਅਭਿਜਾਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਸੰਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਤਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਕੋਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1901 ਵਿੱਚ ਪਾਚੋਲੀ ਨੂੰ ਪਾਪਲ ਸੈਕ੍ਰੇਟੇਰੀਅਟ ਆਫ ਸਟੇਟ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

ਪਾਚੋਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਲਈ ਦੂਤ ਬਣ ਗਿਆ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਚੋਲੀ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਪਰਕ-ਬਿੰਦੂ ਬਣਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਪਾਪਾਸੀ ਨਾਲ ਵਿਵਚਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 1903 ਵਿੱਚ, ਪਾਇਅਸ X ਨੂੰ ਪੋਪ ਵਜੋਂ ਮੁਕਟ ਧਾਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ “ਬੌਧਿਕ ਵਿਸ਼” ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ “ਸਾਪੇਖਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹਵਾਦ” ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਾਇਅਸ X ਦੇ “ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦ” ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਦੇ ਯਤਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਉਮਬੇਰਤੋ ਬੇਨੀਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਪਾਚੋਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਬੇਨੀਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ, “ਇਤਿਹਾਸ ਕੇਵਲ ਉਲਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਇਲਾਜ ਹੈ: ਇਨਕਵਿਜ਼ੀਸ਼ਨ!” ਬੇਨੀਨੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਜੋ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਤੋਂ ਆਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਰਸਮੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਬੇਨੀਨੀ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮੰਤ੍ਰਾਲਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਜਾਸੂਸੀ ਜਾਲ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ “ਮਾਡਰਨਿਜ਼ਮ” ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ 1910 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਐਸਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਪਥ ਖਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਂਟੀਮਾਡਰਨਿਸਟ ਸ਼ਪਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਵੈਟਿਕਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਡਰਨਿਸਟ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿ੍ਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਪਥ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਵਿਚਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੋਨਵੈੱਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੋਲੇ ਫਲਾਈਲੀਫ਼ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਵੈਟੀਕਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਤਭਾਸ਼ਾਲੀ ਨੌਜਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ, ਪਾਚੋਲੀ ਨੇ ਪੋਪਾਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਅਦ੍ਰਿਤੀਯ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ; 1920 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਲਾਕੀ

ਅਤੇ ਧਮਕੀ-ਧੱਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। 1933 ਵਿੱਚ, ਹਿਟਲਰ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਸਾਥੀ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਰੋਰਡਾਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣਾ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਥੋਪੀ ਗਈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੀ ਇਹ 'ਸਵੈਛਿਕ' ਤਖ਼ਤ-ਤਿਆਗੀ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਦੇ ਉਭਾਰ ਨੂੰ ਸੁਗਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ।

14 ਜੁਲਾਈ, 1933 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣਾ ਇਹ ਮਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਚੈੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਨਕੋਰਡਾਟ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਲਈ "ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ.... ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ" ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ।

ਕੌਰਨਵੈੱਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨਾ ਮਿਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਚੈੱਲੀ ਹੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹਿਟਲਰ ਸੱਤਾ ਤੱਕ ਉੱਠ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦੀ ਬਹੁਸੰਖਿਆ ਸੀ। ਪਾਚੈੱਲੀ ਨੇ ਐਸਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1933 ਤੋਂ ਆਗੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਗ੍ਰਹਿ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਖ਼ਬਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਪਾਚੈੱਲੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਪ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ਤਿਕਤਾ ਹਨ, ਪੇਪ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੇਪ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਨਾਸ਼ਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੇਪ ਨੇ 1989 ਵਿੱਚ ਯੂਐਸਐਸਆਰ ਦੀ ਨਾਸ਼ਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਫਾਤਿਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਅਚਰਜ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਰੰਚਨਾ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਰਾਫੀਆ ਦਾ ਸਰਹੱਦੀ ਯੁੱਧ, ਉਸ ਸਰਹੱਦੀ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਖੇਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੁੱਧ ਇੱਕ ਤੱਤਾ ਯੁੱਧ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਯੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜਾਂ ਮਾਰੂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਰਾਫੀਆ ਇਸ ਸਰਹੱਦੀ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਧ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਨਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ, ਤੀਰੁਸ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਜ਼ਬਲ ਸਮਾਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈਰੋਦਿਆਸ ਨੇ ਹੈਰੋਦ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੇ ਭੋਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਕੀਆਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਡੇਰਾਂ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੱਤੇ ਯੁੱਧ, ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਠੰਢੇ ਯੁੱਧ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਰੂਸ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਹੱਦੀ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਪੂਰਤੀ ਪੱਛਮੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ ਅਤੇ RINO (ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ) ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ 1989 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ—ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਪ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਉਹ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਸੈਨਾ, ਜੋ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਾਜ਼ੀ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨਾਲ ਇਤਨੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਮੀਡੀਆ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਰੋਮ ਹੁਣ ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜਾਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਗਰਮ ਯੁੱਧ, ਜੋ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਸੀ, ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ

ਪੜ੍ਹੋ: Hitler's Pope, the Secret History of Pius XII.

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਇਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਿਯ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਧਾਰਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਚੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ’ ਵਿਖਾਇਆ, ਜੋ ਦੀਵਟਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਹਿਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਖਰੀ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਖਾਏ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਘਾਤਕ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਮੌਤ ਦੇ ਭੈ ਹੇਠ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਵੇਖੀ। ਪਰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਯੁੱਧਾਂ ਅਤੇ ਕੋਲਾਹਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਓਨ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਥੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਦੀ ਥਾਂ ‘ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ’ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ‘ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬੀਣਾਂ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ’ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ।”

“ਇਹ ਪਾਠ ਸਾਡੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਰੱਖਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੇਗਾ। ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਇਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣੇ ਸਨ: ‘ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧਾਂ ਅਤੇ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਸੁਣੋਗੇ।’ ‘ਕੌਮ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲ, ਮਹਾਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭੁਚਾਲ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਨ।’ ਜਦਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਸਮੇਂ ਅੰਸ਼ਿਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧੀ ਲਾਗੂਤਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਹੈ।”

“ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਬੁਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਖੁਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਜੀਉਂਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਗੰਭੀਰ ਰੁਚੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਮੁੜ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ; ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਘਟਿਤ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇ ਗਏ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯਸਾਯਾਹ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਰਗ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਘਟ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੁਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ-ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ।” Testimonies, volume 5, 752, 753.